

E prea puțin

Adrian Păunescu

De-atâtea zilnice-ncercări mizere,
De-atâta umilință și păcat,
De-atâta moarte câtă ni s-a dat,
E prea puțin o singură-Nviere.

Și, totuși, pe pământul înghețat,
Lumina lunii drepturile-și cere
Și-n stupi lucrează vechiul dor de miere
Și vânturile primenirii bat.

E ca un fel de rupere de ere
Și ca un întuneric luminat,
E luptă-ntre femeie și bărbat,
Ca la un alt scandal pentru putere.

Și, vai, în tot ce, zilnic, s-a-ntâmpat,
E prea puțin o singură-Nviere.